

Neden lânetleşmeye cesaret edemediler?

Mübahale Ayeti ve Necran Hristiyanları Hadisesi

Cenab-ı Hak, Hz. İsa'nın (aleyhisselâm) hakikati hakkında açık delilleri bildirdikten sonra, buna rağmen inatla tartışmayı sürdürenlere karşı Resûlullah'ı (sallallahu aleyhi ve sellem) **mübahaleye** çağırmasını emretmiştir:

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

**“Artık sana ilim geldikten sonra kim onun hakkında seninle tartışrsa de ki:
Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve
kendinizi çağıralım; sonra dua edip Allah'ın lânetini yalancılar üzerine
isteyelim.”**

(Â-i İmrân, 3/61)

Fahreddin Râzî, Kādî Beyzâvî, Hâzin, Rûhu'l-Beyân ve Âlûsî gibi müfessirlerin beyanına göre bu ayet, **Necran Hristiyanları** hakkında nazil olmuştur.

Resûlullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), Necran Hristiyanlarına Hz. İsa'nın Allah'ın kulu ve peygamberi olduğunu delilleriyle anlattı. Fakat onlar hakikat ortaya çıktığı hâlde bâtil inançlarında direndiler. Bunun üzerine Allah Teâlâ, Efendimiz'e onları **mübahaleye** çağırmasını emretti; yani iki taraf bir araya gelip yalancı olanın üzerine Allah'ın lânetini isteyecekti.

Necran heyeti bu davet karşısında hemen cevap veremedi. Kendi aralarında istişare ettiklerinde reisleri, Resûlullah'ın gerçekten hak peygamber olduğunu bildiklerini söyledi ve mübahaleye girerlerse helâk olacaklarını ifade etti.

Ertesi gün Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin ile birlikte mübahale için çıktı. Onları gören Hristiyanların ileri geleni korkuya kapıldı ve, bu yüzlerin duasıyla dağın bile yerinden sökülebileceğini söyleyerek

mübahaleden vazgeçmelerini istedi.

Bunun üzerine Necran heyeti geri adım attı, lânetleşmeyi kabul etmedi ve cizye karşılığında anlaşma yaptı.

Bu hadisenin ardından Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “Canım kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, helâk Necran ehline çok yaklaşmıştı. Eğer mübahaleye girişselerdi maymun ve domuza çevrilirlerdi; vadi ateş kesilir onları yakardı; Allah Teâlâ Necran halkını, hatta ağaçlardaki kuşlara kadar helâk ederdi.”

Bu Hadisenin Risalete Delil Oluşu

Bu olay, Resûlullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) peygamberliğine çok kuvvetli bir delildir.

Birincisi:

Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), karşı tarafı açıkça Allah’ın azabıyla korkutmuş ve onları mübahaleye çağırmıştır. Hâşâ, eğer davasında en küçük bir şüphe taşıyorsa, böyle bir şeye asla girişmezdi. Çünkü karşı taraf mübahaleye yanaşır da azap gelmese, bu durum onun davasını zedeleyecek gibi görünürdü. İnsanların en akıllısı, en tedbirlisi, en doğru sözlüsü olan Resûlullah’ın kendi davasını riske atacaktır bir işe kalkışması düşünülemez. Demek ki o, Allah’ın kendisini mahcup etmeyeceğinden ve hak üzere olduğundan tam bir yakın içindeydi.

İkincisi:

Tevrat ve İncil’i iyi bilen Necran heyetinin ileri gelenleri de içten içe onun hak peygamber olduğunu biliyorlardı. Bu yüzden mübahaleye cesaret edemediler. Dilleriyle itiraz etseler de kalben hakikati sezmişlerdi. Onların geri adım atması, Resûlullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ahirzaman peygamberi olduğuna dair ayrı bir delildir.